

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 2

The 2nd STOU Graduate Research Conference

ผลการสอนด้วยวิธีการทางประวัติศาสตร์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ เรื่อง ประวัติศาสตร์ท้องถิ่นภูเก็ต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

โรงเรียนเมืองกลาง จังหวัดภูเก็ต

The Effects of Teaching with Historical Method on Learning Achievement and Critical Thinking Ability on the Topic of Phuket Local History for Mathayom Suksa IV Students at Muang Thalang School in Phuket Province

จิราพร ยมนา (Jiraporn Yommana)* สิริวรรณ ศรีพหล (Siriwan Sripahon)**

สมประสงค์ น่วมบุญลือ (Somprasong Nuambunlue)***

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังเรียน ด้วยการสอนโดยวิธีการทางประวัติศาสตร์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ประวัติศาสตร์ท้องถิ่นภูเก็ต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ (2) เปรียบเทียบความสามารถการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนก่อนและหลังเรียน

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเมืองกลาง อำเภอกลาง จังหวัดภูเก็ต ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียน 44 คน ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม จากนักเรียนทั้งหมด 5 ห้อง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนโดยใช้วิธีการทางประวัติศาสตร์ เรื่อง ประวัติศาสตร์ท้องถิ่นภูเก็ต แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่องประวัติศาสตร์ท้องถิ่นภูเก็ต และแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การทดสอบค่าที

ผลการวิจัยพบว่า (1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่สอนด้วยการสอนโดยวิธีการทางประวัติศาสตร์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (2) คะแนนความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ วิธีการทางประวัติศาสตร์ ประวัติศาสตร์ท้องถิ่น การคิดอย่างมีวิจารณญาณ มัธยมศึกษา

* นักศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช Ji_Jiraporn@yahoo.co.th

** ศาสตราจารย์ ประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช siriwan100@gmail.com

*** รองศาสตราจารย์ ประจำคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร songnuam@hotmail.com

Abstract

The purposes of this research were to (1) compare the pre-learning and post-learning achievements on the topic of Phuket Local History of Mathayom Suksa IV students taught with the use of historical method; and (2) compare the pre-learning and post-learning critical thinking abilities.

The research sample consisted of 44 Mathayom Suksa IV students in an intact classroom obtained by cluster sampling from the five existing Mathayom Suksa IV classrooms of Muang Thalang School, Phuket Province, during the second semester of the 2011 academic year. The employed research instruments were learning management plans on the topic of Phuket Local History using the teaching with historical method, an achievement test for pre-testing and post-testing on the topic of Phuket Local History, and a critical thinking ability test. The statistical procedure for data analysis was the t-test.

Research findings showed that (1) the post-learning achievement on the topic of Phuket Local History of the students taught with the use of historical method was significantly higher than their pre-learning counterpart at the .05 level; and (2) the post-learning critical thinking ability of the students taught was significantly higher than their pre-learning counterpart at the .05 level.

Keywords: Historical method, Local history, Critical thinking , Mathayom Suksa

บทนำ

วิกฤตการณ์ฟองสบู่แตกที่เกิดขึ้นในประเทศไทย ในช่วง ปี พ.ศ. 2540 ได้ให้บทเรียนที่มีคุณค่าแก่ประเทศไทย ทำให้ประเทศไทยได้ตระหนักว่า การมุ่งพัฒนาเศรษฐกิจโดยละเลยการพัฒนาการศึกษานั้น ไม่สามารถช่วยให้ประเทศเจริญรุ่งเรืองอย่างยั่งยืนได้ เหตุการณ์ดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการพัฒนาการศึกษาในฐานะที่เป็นเครื่องมือสำคัญของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และการพัฒนาประเทศ (ทิสนา แจมมณี 2553) ยิ่งปัจจุบันเป็นยุคข้อมูลข่าวสารที่มีความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี การติดต่อสื่อสารที่ทำให้สะดวกรวดเร็วมากขึ้น เหตุการณ์ สภาพสังคมและสิ่งแวดล้อมมีอิทธิพล และส่งผลให้เกิดความเปลี่ยนแปลงของวิถีชีวิตความเป็นอยู่ การจะพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้พร้อมที่จะดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมอนาคต จึงต้องพัฒนาให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพเป็นผู้ที่มีความรู้ ทักษะและความสามารถต่างๆ โดยสามารถนำความรู้ ทักษะและความสามารถเหล่านั้น ไปใช้แก้ปัญหาและตัดสินใจอย่างมีประสิทธิภาพตลอดจนสามารถทำงานและแก้ปัญหาพร้อมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ทิสนา แจมมณี 2553) การพัฒนาคน จึงเป็นรากฐานสำคัญของการพัฒนาการด้านอื่นๆ ความมุ่งหมายการศึกษาของไทยตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 มาตรา 6 คือ การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานกฤษฎีกา 2549:10)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 หมวด 4 แนวการจัดการศึกษา มาตรา 22 ว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้ และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ตลอดจนกระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ การพัฒนาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551 จึงเป็นไปตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และ มาตรา 27 วรรคสอง ให้สถานศึกษาจัดทำสาระรายปรายภาคให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาในชุมชน สังคมภูมิปัญญาท้องถิ่น คุณลักษณะอันพึงประสงค์เพื่อเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชน ประเทศชาติ (กระทรวงศึกษาธิการ 2546:15-16)

สาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่หล่อหลอมด้วยศาสตร์แขนงต่างๆ เป็นวิชาที่ส่งเสริมการเป็นพลเมืองดีให้แก่ผู้เรียนให้อยู่ในสังคมอย่างมีความสุข ฉะนั้นในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของกลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม จึงไม่ใช่เพียงแต่การสอนสาระความรู้เท่านั้น หากต้องการให้ผู้เรียนนำความรู้ต่างๆ ไปใช้ในชีวิตประจำวันโดยผ่านทักษะการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน การคิดคำนวณ การคิดวิเคราะห์การแก้ปัญหา การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการเชื่อมโยงกิจกรรมต่างๆ ดังนั้นกรมวิชาการจึงได้รวบรวมสภาพปัญหาการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์ไทยและข้อเสนอแนะจากครูสอนประวัติศาสตร์ ศึกษานิเทศก์ และผู้เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนวิชานี้ในระดับประถมศึกษา และมีชมศึกษาจากแบบสอบถามของการประชุมปฏิบัติการ/สัมมนาทางวิชาการได้ ข้อคิดเห็นที่สำคัญ ดังนี้

1. โรงเรียนไม่มีบุคลากรที่ศึกษามาทางประวัติศาสตร์
2. ผู้บริหารยังไม่เข้าใจแนวทางในการดำเนินการสอนประวัติศาสตร์แนวใหม่จึงไม่ให้การสนับสนุนทั้งด้านสื่ออุปกรณ์และการพานักเรียนได้ศึกษาแหล่งประวัติศาสตร์
3. ครูมีค่านิยมในการสอนแบบเก่าๆ คือ ครูเป็นศูนย์กลางของการเรียนการสอนโดยวิธีการบรรยายและให้นักเรียนท่องจำเพื่อทำข้อสอบได้และจะยึดหนังสือเป็นหลัก

4. กรมวิชาการควรรวบรวมเทคนิคการสอนประวัติศาสตร์ที่ผ่านการทดลองจากครูที่มีประสบการณ์และประสบความสำเร็จแล้วนำมาเผยแพร่ให้สถานศึกษาต่างๆ

5. ส่งเสริมให้ครูผู้สอนปฏิรูปการเรียนการสอนโดยวิธีการทางประวัติศาสตร์(กรมวิชาการ2543:121-123)

จากสภาพปัญหา ความเป็นมา และความสำคัญดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยซึ่งเป็นผู้หนึ่งในการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ประวัติศาสตร์ ซึ่งเป็นสาระหนึ่งของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้ประสบปัญหาในการสอนในสาระประวัติศาสตร์ คือ ขาดความรู้เกี่ยวกับการสอนด้วยวิธีสอนโดยใช้วิธีการทางประวัติศาสตร์ มักพบครูสอนด้วยวิธีการบรรยาย การให้นักเรียนท่องจำ การอ่านจากเอกสารตำราที่ครูสอนเพียงเล่มเดียวขาดการใช้สื่อการเรียนรู้ที่ทันสมัยไม่นำแหล่งเรียนรู้ในห้องถิ่นมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาผลการสอนด้วยวิธีการทางประวัติศาสตร์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ เรื่อง ประวัติศาสตร์ท้องถิ่นภูเก็ต ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเมืองกลาง จังหวัดภูเก็ต เพื่อเป็นการพัฒนาการเรียนการสอนให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ใช้กระบวนการในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และให้นักเรียนเกิดความรัก ความภูมิใจในชาติ เป็นพลเมืองดีของประเทศ นอกจากนั้นการพัฒนาความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ เพื่อนำไปใช้ในการดำเนินชีวิตได้อย่างถูกต้อง มีคุณภาพและทันกับการเปลี่ยนแปลงของโลกในยุคปัจจุบัน

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังเรียน ด้วยการสอนโดยวิธีการทางประวัติศาสตร์ เรื่องประวัติศาสตร์ท้องถิ่นภูเก็ต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเมืองกลาง จังหวัดภูเก็ต
2. เปรียบเทียบความสามารถการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนก่อนและหลังเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากร คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเมืองกลาง อำเภอดง จังหวัดภูเก็ต ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 5 ห้องเรียน มีนักเรียน 225 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเมืองกลาง อำเภอดง จังหวัดภูเก็ต ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียน 44 คน ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม จากนักเรียนทั้งหมด 5 ห้อง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

2.1.1 แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการทางประวัติศาสตร์ เรื่องประวัติศาสตร์ท้องถิ่นภูเก็ต ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเมืองกลาง จังหวัดภูเก็ต จำนวน 4 แผน รวม 16 ชั่วโมง

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 2
The 2nd STOU Graduate Research Conference

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.2.1 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่องประวัติศาสตร์ท้องถิ่น ภูเก็ต ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเมืองกลาง จังหวัดภูเก็ต แบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ

2.2.2 แบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวน 30 ข้อเป็นแบบทดสอบแบบเลือกตอบมี 3 ตัวเลือก

2.3 รูปแบบการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้การศึกษากลุ่มตัวอย่าง โดยการวัดผลก่อนและหลังทดลองแบบกลุ่มเดียว (One Group Pretest Posttest Design)

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

3.1 ทำการทดสอบก่อนเรียน และแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบก่อนเรียนกลุ่มทดลองด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ แบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ฉบับทดสอบก่อนเรียน

3.1 ดำเนินการสอนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเมืองกลาง ที่เป็นกลุ่มทดลองตามแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการทางประวัติศาสตร์ จำนวน 4 แผน 16 ชั่วโมง

3.3 ทำการทดสอบหลังเรียน ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบหลังเรียนกลุ่มทดลองเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ประวัติศาสตร์ท้องถิ่นภูเก็ต โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณฉบับหลังเรียน

3.4 ตรวจให้คะแนนการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ แบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ของกลุ่มตัวอย่าง แล้วนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์เปรียบเทียบทางสถิติ เพื่อทดสอบสมมติฐาน และสรุปผลการวิจัย

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลองที่สอนด้วยวิธีสอนโดยใช้วิธีการทางประวัติศาสตร์ก่อนและหลังเรียน โดยใช้ t – test dependent

4.2 เปรียบเทียบคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนก่อนและหลังเรียน โดยใช้ t – test dependent

4.3 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

4.3.1 การวิเคราะห์หาความตรงตามเนื้อหา (IOC)

4.3.2 หาค่าความง่าย(p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์และแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ วิเคราะห์เป็นข้อสอบรายข้อ (Item Analysis) โดยใช้เทคนิค 27% ของจุดเต็ม ฟาน

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 2
The 2nd STOU Graduate Research Conference

4.3.3 หาค่าความเที่ยงของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ แบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้วิธีของคูเดอร์ – ริชาร์ดสัน (Kuder – Richardson) (KR – 20)

4.4 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มทดลองที่สอนด้วยวิธีสอนโดยใช้วิธีการทางประวัติศาสตร์ และการเปรียบเทียบคะแนนจากแบบวัดความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนก่อนและหลังเรียนใช้การทดสอบค่าที

ผลการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ผลการศึกษา ผลการสอนด้วยวิธีการทางประวัติศาสตร์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ เรื่อง ประวัติศาสตร์ท้องถิ่นภูเก็ต รายวิชา ส 31102 ประวัติศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเมืองกลาง จังหวัดภูเก็ต จำนวน 44 คนผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 2 ตอนดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่สอนโดยใช้วิธีการทางประวัติศาสตร์ พบว่า การทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 23.00 คะแนน และ 31.61 คะแนน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่สอนด้วยการสอนโดยวิธีการทางประวัติศาสตร์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่สอนด้วยการสอนโดยวิธีการทางประวัติศาสตร์โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณพบว่า การทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 13.09 คะแนน และ 20.98 คะแนน พบว่า คะแนนความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษานี้เป็นการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังเรียน ด้วยการสอนโดยวิธีการทางประวัติศาสตร์ เรื่อง ประวัติศาสตร์ท้องถิ่นภูเก็ต ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่สอนด้วยวิธีสอนโดยใช้วิธีการสอนทางประวัติศาสตร์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ คือนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนโดยวิธีการทางประวัติศาสตร์มีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการทดลองได้วางลำดับขั้นตอนให้ผู้เรียนได้ร่วมกิจกรรมและศึกษาในแหล่งการเรียนรู้ตามวิธีการที่เหมาะสม ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากการปฏิบัติทำให้เกิดการเรียนรู้ได้อย่างแท้จริง จนทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

เนื่องจากปัจจุบันการจัดการเรียนการสอนโดยทั่วไป จะต้องให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ปี พุทธศักราช 2542 ดังนั้นการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยจึงจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งใช้การสอนโดยใช้วิธีการทางประวัติศาสตร์ และความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ในส่วนของการสอนโดยใช้วิธีการทางประวัติศาสตร์นั้นจะเห็นว่าเป็นฝึกให้นักเรียนได้เกิดทักษะกระบวนการกลุ่มในการร่วมมือกันทำงานซึ่งสังเกตได้จาก

การวัดผลการทำงานกลุ่มที่ผู้วิจัยได้กำหนดขึ้นตามวิธีการทางประวัติศาสตร์ รวมทั้งเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ฝึกให้นักเรียน คิด วิเคราะห์ วิจัย แสวงหาความรู้ด้วยตนเองในรูปแบบต่าง ๆ และเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็น การอภิปรายกลุ่มเพื่อตอบคำถามสำคัญในทางประวัติศาสตร์ คือ ใคร อะไร ที่ไหน เมื่อไร และอย่างไร การที่นักเรียนได้แสวงหาข้อมูลด้วยวิธีการทางประวัติศาสตร์ตามลำดับขั้นตอนนั้น ยังทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ แก้ปัญหาโดยกระบวนการต่าง ๆ ได้ โดยครูเป็นเพียงที่ปรึกษา วางแผนการจัดการเรียนรู้ และจัดเตรียมข้อมูลให้เพียงบางส่วน การแสวงหาความรู้ด้วยตนเองทำให้นักเรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจได้ดียิ่งขึ้น เป็นการเรียนรู้ที่ไม่ใช่การท่องจำเนื้อหา นักเรียนสามารถนำวิธีการและขั้นตอนของวิธีนี้ไปใช้ในการแสวงหาความรู้และรู้จักการประยุกต์ใช้ในการเรียนวิชาประวัติศาสตร์และการดำรงชีวิตประจำวันได้ ซึ่งสอดคล้องกับเทคนิคการสอนที่ มอสส์ จิน ไดอิช (Moss, Jean Diesz) ค้นพบว่า การสอนประวัติศาสตร์แบบเน้นการบรรยายอภิปรายที่เต็มไปด้วยเนื้อหา จึงได้มีการพัฒนาการสอนใหม่ ซึ่งเป็นวิธีทำให้การสอนประวัติศาสตร์เป็นที่สนใจของนักเรียนและครู และสอดคล้องกับการวิจัยของ โรเบิร์ต ฟิลลิป กรีน (Robert Phillip Green) ที่ได้ทำวิจัยเรื่อง A Classroom Adaptation Of Historical Method ผลการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ วิเคราะห์วิธีการทางประวัติศาสตร์และประเมินผลด้วยวิธีการทางสถิติ กลุ่มตัวอย่างประชากรคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่เรียนวิชาประวัติศาสตร์อเมริกาในรัฐเวอร์จิเนีย การวิเคราะห์วิธีการทางประวัติศาสตร์ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อจะชี้ให้เห็นถึงการตอบสนองของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนและเสนอแนะสิ่งต่าง ๆ เพื่อจะปรับปรุง ส่วนการวัดผลทางสถิติจัดทำโดยการใช้แบบทดสอบก่อนการทดลองและแบบทดสอบหลังการทดลอง โดยการเขียนรายงานซึ่งใช้เกณฑ์ของ Kendall's จากการวิเคราะห์ความแตกต่างของมัชฌิมเลขคณิตด้วยค่า t พบว่าคะแนนก่อนการทดลองแตกต่างกับคะแนนหลังการทดลองอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งยังสอดคล้องกับ ไพศาล เรืองทพ (2544 : 41-43) ได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนด้วยวิธีการทางประวัติศาสตร์และสอนโดยวิธีการบรรยาย เรื่องการตั้งถิ่นฐานที่มั่นคงของอาณาจักรไทย ในรายวิชา ส 028 ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสันกำแพงเพชรพิทยาคม จังหวัดกำแพงเพชร ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการทางประวัติศาสตร์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่สอนโดยวิธีการบรรยาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05 และยังสรุปว่าการใช้วิธีการทางประวัติศาสตร์ในการจัดการเรียนการสอนนั้น ทำให้นักเรียนเกิดความรู้ ความคิด วิเคราะห์ และการแสวงหาความรู้และเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ชี้ให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ซึ่งส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น และสอดคล้องกับ สุดรัก แก้วระงับ (2548) ได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนที่การสอนด้วยวิธีการทางประวัติศาสตร์ เรื่องประวัติศาสตร์น่ารู้ รายวิชา ส 41101 สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนทุ่งยางแดงพิทยาคม จังหวัดปัตตานี ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่สอนด้วยวิธีทางประวัติศาสตร์สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับ อรรณพ หลอมทอง (2551) ได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนที่การสอนด้วยวิธีการทางประวัติศาสตร์ เรื่อง ประวัติศาสตร์น่ารู้ รายวิชา ส 41101 ของนักศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนหนองหัวประชาสวรรค์ จังหวัดศรีสะเกษ ผลการวิจัยพบว่าคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาที่สอนด้วยวิธีการทางประวัติศาสตร์ เรื่องประวัติศาสตร์น่ารู้ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จึงสามารถกล่าวได้ว่า การสอนที่ใช้วิธีการทางประวัติศาสตร์เป็นการสอนที่ให้นักเรียนได้คิด วิเคราะห์ วิจัย และแสวงหาความรู้ด้วยตนเองจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญจะช่วยพัฒนาความสามารถของนักเรียน ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนสูงขึ้น และคะแนนความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณของเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังการใช้แบบทดสอบวัดการคิดอย่างมีวิจารณญาณสูงกว่าก่อนการใช้

แบบทดสอบวัดการคิดอย่างมีวิจารณญาณ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ นักเรียนได้รับการฝึกการคิดอย่างมีวิจารณญาณอย่างเป็นระบบ เกิดความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณครอบคลุมลักษณะ 5 ด้าน ตามแนวคิดของวัตสันและเกลเซอร์ (Watson and Glaser 1964 อ้างในยุพดี กาญจนะ 2544 : 26) ดังนั้นคือ ความสามารถในการสรุป ความสามารถในการระบุข้อตกลงเบื้องต้น ความสามารถในการนิรนัย ความสามารถในการแปลความ ความสามารถในการประเมินข้อโต้แย้ง และสอดคล้องกับเพ็ญพิศุทธิ์ เนกมานุรักษ์ (2537) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนารูปแบบการคิดอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษา ครู และกลุ่มที่ให้ทดลองได้รับการพัฒนาการคิดอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้รูปแบบพัฒนาการคิดอย่างมีวิจารณญาณที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ส่วนกลุ่มควบคุมได้รับการพัฒนาการคิดอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้วิธีการสอนแบบปกติผลการวิจัยพบว่า นักศึกษากลุ่มที่ทดลองมีคะแนนเฉลี่ยของการคิดอย่างมีวิจารณญาณสูงกว่านักศึกษากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในลักษณะงานที่คล้ายกับของ ยุพดี กาญจนะ (2544) ศึกษาเรื่อง การใช้ชุดกิจกรรมเพื่อพัฒนาความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นที่ 1 วิทยาลัยเทคนิคสตุล จังหวัดสตุล ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่สอนโดยใช้ชุดกิจกรรมเพื่อพัฒนาความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณมีความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณมากกว่ากลุ่มที่สอนด้วยวิธีปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาจมีสาเหตุมาจากนักเรียนได้รับการฝึกความสามารถทางการคิดอย่างมีวิจารณญาณอย่างเป็นระบบในการเรียนการสอนแต่ละขั้นตอน โดยขั้นตอนแรกเป็นการเสนอสถานการณ์ที่เป็นปัญหา นักเรียนทุกคนจะต้องแสดงความคิดเห็นในด้านต่าง ๆ หลายวิธี เช่นเมื่อครูกำหนดสถานการณ์มาให้ นักเรียนต้องระบุประเด็นปัญหาจากสถานการณ์นั้นด้วยตนเองเมื่อระบุปัญหาได้แล้ว ในขั้นที่ 2 ซึ่งเป็นการฝึกคิดรายบุคคล นักเรียนต้องออกแบบการทดลองด้วยตนเองเพื่อตอบปัญหา ทำให้ต้องใช้ความคิด ในขั้นที่ 3 คือขั้นฝึกการคิดเป็นกลุ่มย่อย มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร การแสดงความคิดเห็น ลงข้อสรุปประเด็นปัญหา ขั้นที่ 4 อภิปรายผล การคิดเป็นขั้นตอนที่ร่วมกันลงข้อสรุป และขั้นสุดท้ายเป็นขั้นประเมินความคิด เป็นขั้นตอนที่ช่วยให้ให้นักเรียนได้ตรวจสอบวิธีคิดที่เกิดขึ้น

นอกจากนั้นการวิจัยในครั้งนี้ มีข้อสังเกตดังนี้คือ ในการจัดการเรียนการสอน ในระยะเริ่มแรกของการทดลองสอนพบว่า นักเรียนยังไม่เคยชินกับการทำกิจกรรมการเรียนรู้ นั่นคือไม่เคยชินกับการใช้วิธีการทางประวัติศาสตร์ แต่เมื่อดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ต่อไปพบว่านักเรียนเริ่มมีส่วนร่วมมากขึ้นและจะสนุกกับการเรียนรู้จากการตั้งคำถาม การตั้งสมมติฐาน และจากการสังเกตต่อไปยังพบว่า เมื่อครูให้นักเรียนค้นคว้าหาคำตอบ นักเรียนจะเริ่มค้นคว้าหาคำตอบด้วยตัวเองโดยเริ่มต้นจากการสังเกตปัญหา การตั้งคำถาม การตั้งสมมติฐาน รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล แล้วจึงสรุปเป็นองค์ความรู้ และเมื่อผู้วิจัยได้ทำการสอนในเรื่องต่อไปพบว่า นักเรียนกลุ่มนี้จะมีวิธีการเรียนตามขั้นตอนของวิธีการทางประวัติศาสตร์ นั้นย่อมแสดงว่าวิธีสอนโดยใช้วิธีการทางประวัติศาสตร์ทำให้นักเรียนรู้จักวิธีการเรียนอย่างมีระบบ มีขั้นตอน มีความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และสามารถนำวิธีการคิดอย่างมีระบบไปประยุกต์ใช้ในโอกาสต่างๆ ได้ อีกทั้งยังเป็นการทำให้นักเรียนภูมิใจและผูกพันกับท้องถิ่นตน ร่วมกันอนุรักษ์ขนบธรรมเนียมประเพณีและทรัพยากรธรรมชาติอีกด้วย

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 2
The 2nd STOU Graduate Research Conference

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

- 1) ก่อนที่จะทำการสอนโดยใช้วิธีการทางประวัติศาสตร์ ครูผู้สอนต้องฝึกนักเรียน เรื่อง การสังเกต การตั้งคำถาม และตอบคำถาม ฝึกให้รู้จักการค้นคว้า การรวบรวมข้อมูล
- 2) ต้องหาเทคนิควิธีการให้นักเรียนเรียนรู้การตั้งสมมติฐาน และ ต้องกำกับดูแลให้นักเรียนทำตามขั้นตอนตามแผนการจัดการเรียนรู้
- 3) ควรเพิ่มเติมเนื้อหาเรื่อง สภาพแวดล้อมทางภูมิศาสตร์ของจังหวัดภูเก็ต ในหน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เพื่อให้นักเรียนรู้ถึงความเป็นมาและเข้าใจบทเรียนยิ่งขึ้น
- 4) เพื่อประหยัดเวลาควรให้ใบความรู้ ใบงานกับนักเรียนเพื่อทำการศึกษาล่วงหน้า ทั้งนี้เพื่อมีเวลาในการคิดวิเคราะห์มากขึ้น
- 5) เป็นแบบอย่างให้ครูเชื่อมั่นในการสอนโดยวิธีการทางประวัติศาสตร์และเปลี่ยนวิธีการสอนวิชาประวัติศาสตร์จากการบรรยายมาเป็นการสอนโดยวิธีการทางประวัติศาสตร์มากขึ้น
- 6) ผลการวิจัยนี้จะช่วยให้ครูผู้สอนที่จัดทำหลักสูตรท้องถิ่น ไปปรับใช้ให้เกิดการแสวงหาความรู้ในท้องถิ่นโดยนักเรียน อาศัยแหล่งเรียนรู้ที่มีอยู่ทั่วไปในท้องถิ่นเป็นสถานที่ค้นคว้าข้อมูลด้วยวิธีการทางประวัติศาสตร์ จะช่วยสร้างบรรยากาศที่ดีในการเรียนและครูสามารถใช้สื่อการสอนที่หลากหลาย

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

- 1) ควรเปรียบเทียบความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง เพราะจากการสังเกตพบว่านักเรียนชายสามารถพัฒนาความสามารถในการคิด ได้ดีกว่านักเรียนหญิง
- 2) ควรมีการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนที่ใช้วิธีสอนโดยใช้วิธีการทางประวัติศาสตร์กับวิธีการสอนแบบอื่นๆ
- 3) ควรมีการศึกษาผลการเรียนของนักเรียนโดยวิธีการทางประวัติศาสตร์กับตัวแปรอื่นๆ เช่น การคิดวิเคราะห์ การคิดสร้างสรรค์

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ (2543) *การสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง* กรุงเทพมหานคร โครงการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา
- _____. (2546): *การจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544* กรุงเทพมหานคร กรุงเทพมหานคร
- กรมสามัญศึกษา (2540) *การวิจัยในชั้นเรียน* กรุงเทพมหานคร การศาสนา.
- กระทรวงวัฒนธรรม (2548) เหตุการณ์ธรณีพิบัติจากคลื่นยักษ์สึนามิ 26 ธันวาคม 2547 กรุงเทพมหานคร รุ่งศิลป์การพิมพ์.
- กุศล เอี่ยมอรุณ (บรรณาธิการ) (2535) อนุสรณ์ 200 ปี วีรสตรีเมืองกลาง 2528. ภูเก็ต สารคดี.

- โกศล อำนวนสิทธิ์ (2547) ภูมิศาสตร์กายภาพ. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ศรีอนันต์ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อม
วุฒิสภาและกลุ่ม (2548) “ก่อสร้างไทย” คู่มือ “ระวัง... สึนามิ” และข้อเสนอจัดตั้งระบบเตือนภัยสึนามิ
[จุลสาร] กรุงเทพมหานคร
- กระทรวงศึกษาธิการ(2545) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม
(ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 กรุงเทพมหานคร พรึกหวานกราฟฟิค
- กระทรวงศึกษาธิการ (2546) การจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
กรุงเทพมหานคร ครูสภา
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงาน (2545) หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544
กรุงเทพมหานคร ร.ศ.พ.
- คณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ สำนักงาน (2543) ยุทธศาสตร์การจัดกิจกรรมการเรียนรู้
และการวัดผลประเมินวิชาสังคมศึกษา กรุงเทพมหานคร ครูสภา
- _____ . (2549) สำนักนายกรัฐมนตรี.พระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไข
เพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 กรุงเทพมหานคร เอ็น เค แอนด์ สกายพรีนตติ้งส์
- จันทน์ พวงแก้ว (2546). ข่านการค้าเก่า ภูเก็ต : 100 ปี แห่งวิถีชีวิตชุมชน (พ.ศ. 2444 – 2543). วิทยานิพนธ์
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาปัญหาสังคมคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
- จิ๋ว ประโมกิจ แม่เพลงรองเง็งแห่งอันดามัน (25 มกราคม 2533) เมืองธุรกิจ.
- จุมพล เหมะศิริพันธ์ (2548) สึนามิ คลื่นวิปริต ธรณีวิทยา Up date. 19(209).
- เฉลิม นิติเขตต์ปรีชา (2545) เทคนิคการสอนประวัติศาสตร์ กรุงเทพมหานคร ไทยวัฒนาพานิช.
- ชาญวิทย์ เกษตรศิริ.(2518). ประวัติศาสตร์ ในปรัชญาประวัติศาสตร์ กรุงเทพมหานคร พระนคร
มหานครพิมพ์.
- ดาลปัตรพ้อท่านสมเด็จเจ้า (แหม่ม). (5-14 มกราคม 2535). เมืองธุรกิจ.
- ทัศนัย ไกรทอง (2545) “การสอนประวัติศาสตร์ในยุคปฏิรูปการศึกษา” ในประมวลชุดวิชา
สาระและวิถีทางวิชาสังคมศึกษา หน้า 1-79 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช นนทบุรี.
- ทิสนา แหม่มณี (2553) ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ
กรุงเทพมหานคร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- นรภัยพิภรณ์ (ไวย ณ ถลาง) ขุน (2510) อนุสรณ์ท้าวเทพกระษัตรี – ท้าวศรีสุนทร. ภูเก็ต : ที่ระลึกในการเสด็จ
พระราชดำเนินทรงประกอบพิธีเปิดอนุสรณ์ ท้าวเทพกระษัตรี – ท้าวศรีสุนทร ณ สี่แยกท่าเรือ
เมื่อ 23 พฤษภาคม 2510.
- บัญชา ธนบุญสมบัติ (2548, มกราคม). ข้าแหวะคลื่นเพชฌฆาต. สารคดี. 20(239). บ้านขุนมรดก เรือนไทย
ถิ่น ภูเก็ต ดันแบบอาคารพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ. (5-14 ตุลาคม 2533) เมืองธุรกิจ
- ประชุมพงสาวดาร เล่มที่ 2 (ประชุมพงสาวดาร ภาคที่ 1 และภาคที่ 2). (2511). กรุงเทพมหานคร
องค์การค้าคุรุสภา.
- ประชุมพงสาวดาร เล่มที่ 7 (ประชุมพงสาวดาร ภาคที่ 6). (2506). กรุงเทพมหานครองค์การค้าคุรุสภา.

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 2
The 2nd STOU Graduate Research Conference

ประชุมพงสาวดาร เล่มที่ 30 (ประชุมพงสาวดาร ภาคที่ 50 (ต่อ) – 53). (2511). กรุงเทพมหานคร

องค์การคำคุณา. (เอกสารอัดสำเนา).

ประสิทธิ์ ชินการณ (2525) ชีวิตไทยถิ่นภูเก็ต. ภูเก็ต : ศูนย์วัฒนธรรมจังหวัดภูเก็ต.

เพ็ญพิศุทธิ์ เนคมานุรักษ์ (2537) “การพัฒนารูปแบบการคิดอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักศึกษา ครู และกลุ่มที่ให้
ทดลองได้รับการพัฒนาการคิดอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้รูปแบบพัฒนาการคิดอย่างมีวิจารณญาณที่
ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ส่วนกลุ่มควบคุม ได้รับการพัฒนาการคิดอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้วิธีการสอนแบบปกติ”

ไพศาล เรียนทัพ (2544) ผลการสอนด้วยวิธีทางประวัติศาสตร์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ของนักเรียน โรงเรียนกำแพงเพชรวิทยาคม จังหวัดกำแพงเพชร.

ยุพดี กาญจนะ (2544) “การใช้ชุดกิจกรรมเพื่อพัฒนาความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนระดับ

ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นที่ 1 วิทยาลัยเทคนิคสตุล จังหวัดสตุล”

สมเดช บุญประจักษ์ (2544) แนวคิดในการพัฒนาศักยภาพทางคณิตศาสตร์ วารสารคณิตศาสตร์

สมนึก ปฏิพานนท์ (2545) “การเรียนการสอนตาม พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ แนวทางใหม่

สำหรับครูสังคมศึกษา เทคนิคการสอนและการจัดกิจกรรมในกลุ่มวิชาสังคมศึกษา

ตามหลักสูตรใหม่” วารสารครูศาสตร์ (มีนาคม – มิถุนายน 2545)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สมาน อัสวภูมิ (2549) การบริหารการศึกษาสมัยใหม่ แนวคิด ทฤษฎี และการปฏิบัติ

อุบลราชธานี อุบลกิจออฟเซท

สิริวรรณ ศรีพล (2552) การจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนา และ

วัฒนธรรม นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

สุตรัก แก้วระงับ (2548) “ผลการสอนด้วยวิธีการทางประวัติศาสตร์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

และการพัฒนาความคิดวิเคราะห์เรื่อง ประวัติศาสตร์ท้องถิ่นปัตตานี ในรายวิชา ส41101

สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนทุ่งยาง

แดงพิทยาคม จังหวัดปัตตานี” วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

อรรวรรณ หลอมทอง (2551) “ผลการสอนด้วยวิธีการทางประวัติศาสตร์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์การ

เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สอนด้วยวิธีการทางประวัติศาสตร์ เรื่อง

ประวัติศาสตร์น่ารู้ รายวิชา ส41101 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียน

หนองหัวป่าประชาสรรค์ จังหวัดศรีสะเกษ” วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

อจลราพร ดันบรรจง (2545) “กระบวนการเรียนรู้โดยใช้วิธีการทางประวัติศาสตร์ เรื่องประวัติ

เมืองเชียงใหม่ กับผลต่อการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

โรงเรียนบ้านโป่งน้อย” วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

- อนันท์ กาญจนพันธ์ (2543) “แนวคิดและวิธีการศึกษาประวัติศาสตร์ท้องถิ่น ในมิติทางวัฒนธรรม” วารสารสถาบันวิจัยศิลปวัฒนธรรม (มกราคม – มิถุนายน 2543) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- ฤดี ภูมิถาวร (2539) *ท้องถิ่นของเรา (จังหวัดภูเก็ต)*. โรงเรียนสตรีภูเก็ต
วรรณกรรมท้องถิ่นภูเก็ต. ศูนย์วัฒนธรรมจังหวัดภูเก็ต วิทยาลัยครูภูเก็ต.
- Clark Leomad H.(1996). *Teaching Social Studies in Secondary School A Han Book*. New York: Macmillan Polising.
- Counduriouriotis Eleni Eva.(1992). *Reading Realism As Historical Method:*
Balzac,Eliot,andPastconial Narratives (Balzac Honorre De,Eliot George,France,England) [CD-ROM] (PH.D) Philosophy at a Distance, Columbia University.
- Dewey , John . *How We Think*. New York: D.C. Heath and Company, 1933.
- Ennis , Robert H. “A Logial Basis for Measuring Critical Thinking Skills.” *Education Leadership*. (October 1985): 45-48
- HudGins,Bryce B. and Ssybil S. Edelman. “Childen, s Self Directed Critical Thinking,” *Journal of Education Research*, 81 (May/June 1988): 262-273 Available:
- Johnson, Paul Fanklin.(2002). *Afer Macintyre: A Critical Assessment Of the Historical Method Of value Inquiry* (Macintyre Alasdair , Political Discourse) “[CD-ROM] (PH.D) Philosophy at a Distance, University Of Illinois at Urbana-Champaign 1992. Abstract Avilable : Dissertation Abstracts On disc 1991-1995.[Accessed February 14,2002].
- Moss,Jean Diestz.(2002). *Teahing History*. [Online] 2 (September 1997) Available: <http://Net.th/dao/detail.nsp> [Accessed February 15, 2002].
- Robert Phillip Green.(2002). A Classroom Adaptation of Historical Melthod [CD-ROM] (ED.D) Education,Social Social Sciencees. University Of Virginia, 1997. Dissertaions Abstracts International.Vol.39,7(1997) 4173 – 4174. Abstract available: Silver Platter File: ERIC [Accasser February 14 ,2002].
- Thompson Heath A.(2002). “The Signifcanca and Use of Historical Method in Library andInformation Science Dissertations 1984-1999” Master of Library andInformation Science, Research Paper, Kent State University.
- Watson, W. and Glaser, E.M. *Watson Glaser Critical Thinking Appraisal Manual*. New York: Harcourt Brace and World, 1964.

การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 2
The 2nd STOU Graduate Research Conference

- Williams, James Melford. "A Comparison Study of the Tradition Tradition Teaching
Proecdures on Student Attitude Achievment and Critical Thinking Ability in
eleventh Grade United States History." *Dissertation Abstracts International
Education*. Auburn University 42 (October 1981): 42-04A .
- Yinger,R.J. " Can We Really Teach Them to Think?" in *New Directions for Teaching and
Learning*, 11-13. edited by Robert E. Young. Sanfrancisco : Jossey Bass, 1980.
- Young, Richard C. and William W. Jones. "Naturance of Dependence and of in the pendent
Learning fourth grandchildren through inquiry. Development: final Report."
Research in Education. 5(February 1972): 53